

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 56; Discussiepiet

De tijd breekt weer aan, sinds september liggen de pepernoten weer in de schappen en sinds eind september is luisterpiet al op ons dak. Een (h)eerlijke tijd want eigenlijk is alles vanaf nu toegestaan. Van excuses over luisterpiet, de meest geniale allertijden en onze redder in nood, tot die fantastische chocoladepepernoten. Van marsefijn tot 3 minuten letters. De tijd van de nu stil en nomnomnom. De tijd van DIEWILIK!!! En die ook, en die en die en die. De tijd van wegwerpfolder behalve het grote speelgoedboek. De tijd van piemeltje vlok, het sinterklaasjournaal en komt hij wel aan. De tijd van schoorsteen of verwarming, de tijd van de kinderen en hun waardeloze spanning. De tijd van de leugen in standhouden en de tijd van uitstellen van de waarheid. Maar boven alles is het de tijd van de kinderen, laat ik er daar nou 6 van in huis hebben. Jammer genoeg is het ook de tijd van discussie.

De pest van het hele verhaal is onze opvoeding. Wij laten onze monsters ook het nieuws zien. We vertellen ze er over want het is geen geheim. We vertellen ze niet alles, want daarmee doen we luisterpiet teniet, maar dat terzijde. Eigenlijk heeft onze opvoeding niet veel van doen in deze discussie want je ontkomt er niet aan. Is het niet in het nieuws dan hoor en voel je het wel op straat. Maar die hele pietendiscussie gaat ook de monsters aan. Het gaat mijn monsters aan en dus ook mij en ik heb een mening. Naast mijn mening heb ik een blog wat openbaar is en gedeeld kan worden. Het is rap gegaan, die hele discussie. Té rap eigenlijk, zo rap dat mensen gaan vinden. Daar sluipt het gevaar in, we vinden heel snel, we vinden op basis van andermans vinden en daar vinden we ook wat van. Die hele discussie slaat nergens op, we vinden van alles, roepen nog meer en dat is fout. Wat we massaal hadden moeten doen is Dokkumen. Dokkumen? Dokkumen ja, klinkt stom maar het is zo stom dat het logisch is. Wat is er dit jaar anders dan voorgaande jaren? Het is niet alleen in Friesland, maar daarmee ontbreekt heel die discussie. Hij is kapot genegeert. Geen protesten, geen geblaat, geen gezeur en geen stroopwafelpiet, kaaspier, clownpiet of vlekkenpiet maar gewoon piet. Geen protesten want Dokkum is een teringend rijden. Daarnaast zijn Friezen simpelweg veel te stug zich daar ook maar enigszins druk om te maken, ze brouwen liever pietenbier.

Betekent dit dan dat de intocht dan altijd maar daar moet zijn? Nee absoluut niet. Elke stad, dorp, gehucht, steeg of plaats moet dit gewoon kunnen vieren

want het is gewoon een feest. Ik vind dat we best die houding 2,5 maand kunnen aannemen, want daarmee sla je de discussie neer.

Wat ik daadwerkelijk vind van heel discussie is een heldere, simpele en makkelijke mening. Als we allemaal nu eens terugdenken aan onze kindertijd, de tijd van de sint, de tijd van pepernoten, de tijd van tekeningen, wortels in schoenen, scheppen met suiker erbij. De tijd van gebonk op de deur of het raam, de tijd van reclames, speelgoedboeken, de tijd van liedjes afspelen tot ze het niet meer deden, de tijd van ome René als de sint en de tijd van surprises die of te lelijk waren mee te nemen of te mooi om te slopen, de tijd waarin we niet konden wachten tot het weer half november was. De tijd dat we massaal blij aan de kade stonden of met dat zelfde blij smoelewerk voor de buis, driftig meezingend. De tijd van dat gevoel.

Zullen we even terug gaan naar dat gevoel? Blijf daar ook en geniet dat jouw monster ditzelfde gevoel mee mag maken voor zolang wij dat toestaan. Mocht je toevallig een van de ongelukkige zijn die een helse tijd had, nachtmerries vanwege piet of wat dan ook. Daar wil ik tegen zeggen, hou gewoon heel soms je bek. Weet wat belangrijk is, jouw belang staat niet boven het geluk van een kind. Draai je om en kijk in de spiegel. Zie je dat? Ik zie volwassenen die ruzie maken om een kinderfeestje. Lijken zijn ook niet beledigd omdat clowns wit zijn geschminkt, wij 'witte mensen' zijn ook niet beledigd door een pak blanke vla. Laat geluk geluk zijn, pak jezelf maar niet de lach van een kind, neem een pepernoot en kijk eens door de ogen van een kind, jezelf als 6 jarige, ervaar die spanning nog eens en teken een paard. Snoep nog wat marsefijn, vreet je misselijk aan 3 minuten letters en op 6 december kun je trots zijn. Want die lach van dat kind, je eigen 6 jarige jij, kon weer 3 weken stralen want ze waren toch aangekomen.

DiscussiePiet, dat enige waarvan ik zeg; die bestaat niet. De lach wel. Fijne tijd, geniet we allemaal van en dat zouden er meer moeten doen.